Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	11CoCsp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8223200187
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2024:8223200187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v spore žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/XX, F., zastúpenej: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, proti žalovanej: POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej: JUDr. Katarína Hegedüšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42185190, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.120,- eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 2Csp/5/2023-63 zo dňa 12.6.2023, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 400,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/85/2018-114 zo dňa 21.8.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/131/2019-163 zo dňa 17.12.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 26.1.2020, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 520,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 520,- eur od 12.10.2018 do zaplatenia, v II. výroku určil, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. 800500801, z 31.08.2010, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 16: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a z tohto dôvodu neplatná a vo výroku III. žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Na základe Zmluvy o úvere č. 800500801 zo dňa 31.8.2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou, bol žalobkyni poskytnutý úver žalovanou vo výške 1.000,- eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť

žalovanej poskytnutý úver zvýšený o poplatok v sume 520,- eur. Takto mala žalobkyňa vrátiť žalovanej celkovo sumu 1.520,- eur. Na pojednávaní konanom dňa 21.08.2019 v spore vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/85/2018 žalobkyňa uviedla, že úver jej bol poskytnutý na vyplatenie predchádzajúceho úveru.

4. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. V danom spore mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa bola ako spotrebiteľ v základnom konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp/85/2018 úspešná voči žalovanej ako dodávateľovi čo do vydania bezdôvodného obohatenia a tiež čo do určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o čom svedčia rozsudky súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu.

5. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.8.2020).

6. Žalobkyňa žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.120,- eur, a to za určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky žiadala sumu 600,- eur a za sumu, o ktorú sa žalovaná bezdôvodne obohatila (o sumu 520,- eur) žiadala rovnakú sumu, t.j. 520,- eur. Súd prvej inštancie žalobkyni priznal sumu 400,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd považoval za primerané a spravodlivé priznať žalobkyni za každé jedno úspešné uplatnenie spotrebiteľského práva sumu 200,- eur (t.j. 1. vydanie bezdôvodného obohatenia, 2. určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky). Podľa názoru súdu prvej inštancie výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľke nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, ani zneužitie práva, ale legitímny a legálny nárok spotrebiteľa priznaný jej zákonom. Priznanie finančného zadosťučinenia v sume 400,- eur je primerané vynaloženému úsiliu žalobkyne domôcť sa ochrany svojich spotrebiteľských práv v pôvodnom konaní. Súd vzal na zreteľ okolnosti na strane žalobkyne, ktorá musela vyvinúť aktivitu podať žalobu proti žalovanej v základnom konaní, pričom aj napriek tomu, že žalobkyňa bola v základnom konaní zastúpená advokátom, zúčastnila sa jedného z dvoch vytýčených pojednávaní. Súd tým mal preukázanú statočnosť žalobkyne, ktorá sa ako slabšia strana v spore postavila zoči - voči dodávateľovi podaním žaloby. A práve kontakt so súdom prináša vo všeobecnosti mnohým stranám diskomfort, ktorému sú vystavení svojou prítomnosťou v pojednávacej miestnosti. Žalobkyňa sa danej situácii nevyhla a v základnom konaní absolvovala jedno z dvoch pojednávaní.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná má za to, že žalobkyni finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobkyni nevznikla. Žalovaná by chcela poukázať na skutočnosť, že ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil. Priznanie požadovaných

finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Žalovaná má za to, že ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená vydaním rozsudku Okresného súdu v Bardejove. Uvedeným postupom spolu súd poskytol žalobkyni dostatočnú súdnu ochranu. Žalovanej teda nie je zrejmé na základe akých skutočnosti si žalobkyňa uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške až 400,- eur. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaná žiada úhradu trov konania, ktoré jej vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne uplatnený na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/85/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, z titulu porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľky žalovaným ako dodávateľom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

12. Odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bol správne zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu boli vyvodené správne právne závery vo vzťahu ku základu uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Odvolací súd nevzhliadol dôvody pre zopakovanie vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

13. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

14. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej

výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (Pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

15. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.120,- eur titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Csp/85/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

16. V dôsledku absencie obligatórnych náležitostí súd určil Zmluvu o úvere a úver z nej vyplývajúci za bezúročný a bez poplatkov a súčasne uložil povinnosť žalovanej vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 520,- eur. Bez akýchkoľvek pochybností to bola žalovaná, ktorá vadnú zmluvu pripravila a na základe takejto zmluvy žiadala od žalobkyne plnenie, na ktoré nemala právny nárok.

17. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebitelia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

18. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 5Csp/85/2018-114 zo dňa 21.8.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.12.2019, č.k. 20CoCsp/131/2019-163, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.1.2020, má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si úspešne uplatnila voči žalovanej právo na ochranu spotrebiteľa v dôsledku porušenia povinnosti vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka a zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného a platného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa má vzhľadom na uvedené podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

20. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

21. Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

22. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 200,- eur, odzrkadľujúcej sumu 520,- eur, o ktorú by sa žalovaný obohatil, keby žalobkyňa neuplatnila svoje spotrebiteľské práva na súde a sumu 200,- eur za použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve, nakoľko zmluvné dojednanie, že záväzkový vzťah medzi stranami sporu sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, je zmluvným dojednaním, ktoré sa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že žalobkyňa s prihliadnutím na postoj žalovanej vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Csp/85/2018, v ktorom žalovaná spochybňovala dôvodnosť podanej žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená stavu právnej neistoty, a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania.

23. V dôsledku konania žalovanej bola žalobkyňa nielenže vystavená bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bola nútená chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinností dôjde. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

24. Odvolací súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur, ktoré je adekvátne skutočnostiam prejednávaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni - spotrebiteľke a odradenie žalovanej od porušovania práv spotrebiteľov. Priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovanej.

25. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03).

26. Za toho stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. Odvolací súd konštatuje procesný výsledok žalobkyne v odvolacom konaní. Výdavky v odvolacom konaní jej z obsahu spisu nevyplývajú. Preto s použitím ustanovenia Čl. 17 CSP nebol daný dôvod na priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyni.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).
Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).